

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπανίδης → ampanidis@gmail.com

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜ

Πώς ο χριστιανισμός επηρέασε τον μουσουλμανισμό

Στο προηγούμενο άρθρο αναφέρθηκα στο πώς ο χριστιανισμός «βοηθήθηκε» από τον μουσουλμανισμό στη διάρκεια του χρόνου. Αυτή τη φορά θα δούμε πώς έγινε το αντίθετο. Και αν βέβαια το αναγάγουμε και με όσα λαμβάνουν χώρα αυτή την στιγμή στην Ευρώπη μπορούμε να έχουμε μιά διαφορετική άποψη για τα γεγονότα των τελευταίων ημερών.

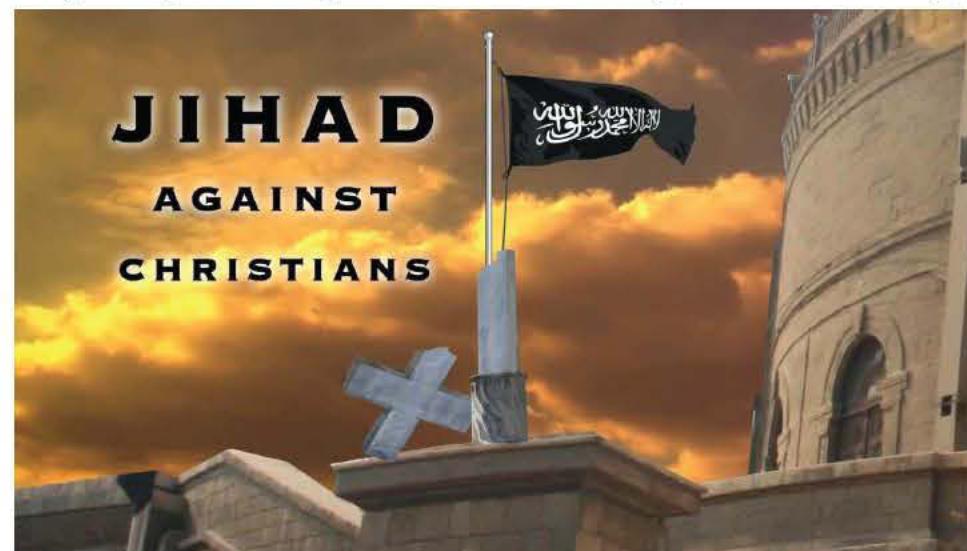
«Θρησκευτικώτεροι οι πρός ανατολάς άνθρωποι», γράφει ένας αρχαίος, θέλοντας νὰ πει πως οι ανατολίτες είναι πιὸ θρήσκοι απὸ τοὺς άνθρωπους της Δύσης, της Ευρώπης. Σημειώστε πως ανατολή είναι και τα Βαλκάνια, μαζὶ με την Ρωσία.

Στὸν ανατολήτη, τὸ αίσθημα είναι πιὸ δυνατὸ απὸ τὸ μυαλό, ενώ στὸν Ευρωπαίο γίνεται τ' ανάποδο. Κι επειδὴ η θρησκεία αποτείνεται στὴν καρδιὰ κι όχι στὸ μυαλό, γι' αυτὸ κι οι ανατολίτες είναι πιὸ θρήσκοι απὸ τοὺς Ευρωπαίους, και γιὰ τούτο απὸ τὴν ανατολὴ βγήκανε οι θρησκείες, ενώ απὸ τὴ Δύση δὲν βγήκε καμμιά.

Οι άνθρωποι τῆς Δύσης είναι ορθολογιστές, γι' αυτὸ καὶ επιδιθήκανε στὶς θετικὲς γνώσεις, στὶς επιστῆμες, καὶ προκόψανε σ' αυτὲς καὶ σήμερα τραβήξανε όλον τὸν κόσμο μαζὶ τους. 'Οσοι ἀπὸ αυτοὺς ξεχωρίζουνε καὶ δὲν πιστεύουνε μοναχὰ στὶς αισθήσεις τους, στρέφονται κατὰ τὴν ανατολή, γιατὶ εκεὶ βρίσκουν τὴν πηγὴ για να πιούνε όσοι διψάνε γιὰ κάποια μυστήρια που δὲ μπορούνε να ερευνηθούνε με τὸ μυαλό.

Τὸ πόσο ο δυτικὸς άνθρωπος είναι δεμένος δυνατὰ με τὸν ορθολογισμό, φαίνεται απὸ τὴν παραμόρφωση που ἐπάθει η χριστιανικὴ θρησκεία στὴν Ευρώπη, ποὺ ἔγινε σιγὰ - σιγὰ ἔνα σύστημα τῆς εγκόσμιας γνώσης, ἔχοντας γιὰ σκοπὸ τὴν επίγεια ευτυχίᾳ κι όχι τὴ σωτηρίᾳ τῆς ψυχῆς ποὺ δίδαξε ὁ Χριστός. Στὴ Δύση, κι η θεολογία υποτάχθηκε στὸν ορθολογισμό, κι ἔγινε κι αυτὴ μιὰ επιστήμη σαν τὶς ἄλλες.

Στὴν ανατολή, όμως, η θρησκεία απόμεινε θρησκεία. Ακόμα κι ο μωαμεθανισμός, τὸ λεγόμενο ισλάμ, ποὺ είναι μιὰ κατώτερη αντίληψη τῆς θρησκείας, με κάποιες χοντροκομμένες εντολές, ωστόσο κράτησε ανόθετο τὸν θρησκευτικὸ χαρακτήρα του, μακρὺ απὸ νεωτερισμούς καὶ προσαρμογὲς στὴν κάθε εποχή, δηλαδὴ μακρὺ απὸ τὸν ορθολογισμό. Τὰ υλικὰ μέσα ποὺ μ' αυτὰ εκφράζεται η θρησκεία του Κορανίου, τὸ τζαμί, ο χότζας, η ψαλμωδία, η διακόσμηση, τὸ ντύσιμο τῶν κληρικῶν, η τελετουργία, όλα απομείνανε όπως ήτανε απὸ τὴν αρχὴ του ισλάμ. Σε κάποιο χρονικὸ όριο η χριστιανικὴ θρησκεία παραμορφώθηκε

Χριστιανοί - Ισλαμιστές. Οι αιώνιοι αντίπαλοι;

με τοὺς νεωτερισμοὺς που τους καθόριζε πλέον τὸ ορθολογιστικὸ κοσμικὸ πνεύμα, απ' όπου γεννήθηκε ὁ Παπισμός, ο Προτεσταντισμὸς καὶ τ' ἄλλα παρακλάδια τους, εκτός απὸ τὴν ορθοδοξία ποὺ απόμεινε όπως ήταν, επειδὴ ήτανε ὁ Χριστιανισμὸς τῆς ανατολῆς. Απὸ τὴν ἄλλη μεριά όμως, ο μωαμεθανισμὸς στεκόταν πάντα όπως ήτανε απὸ τὴν αρχὴ, δηλαδὴ απόμεινε «θρησκεία». Γ' αυτὸ τὸ λόγω, η

Ορθόδοξη Εκκλησία βρίσκεται απὸ μιὰ μεριά, κοντύτερα στὸν μωαμεθανισμό, παρὰ στὸν λεγόμενους Χριστιανοὺς τῆς Δύσης, γιατὶ ὁ μωαμεθανισμὸς δὲν ἐπαψε νὰ είναι «θρησκεία», καὶ στέκεται ἐτοι ακριβώς στα μάτια του μουσουλμανικού κόσμου για πάρα πολλὰ χρόνια. Γιὰ αυτὸ καὶ μέσα απὸ τὴν ιστορία των δύο θρησκειῶν μπορούμε να δούμε ἀράβες να νιοθετοῦν με βαθὺ σεβασμὸ τὸ ράσο για παράδειγμα ἢ τα γένεια των παπάδων. Απὸ τὴν ἄλλη μεριά διαχρονικά παρατηρούμε ότι ούτε ἔνας, παπικὸς ἢ προτεστάντης δὲν βρίσκεται ανάμεσα στους νεομάρτυρες που αποκεφαλίσθηκαν ἢ κρεμασθήκανε κατὰ τὸν καρό της τουρκοκρατίας. Απὸ τὴν ἄλλη μεριά είναι πάρα πολλοὶ οι χριστιανοὶ που μαρτυρήσανε στὴν Περσία για τὸ όνομα του Χριστού.

Ο Χριστιανισμὸς τῆς Δύσης ἔχασε τὸ οικουμενικό, δηλαδὴ τὸν παγκόσμιο χαρακτήρα του, γιατὶ, όπως είπαμε, κατάντησε ἐνα κοσμικὸ σύστημα, επειδὴ θέλησε νὰ προσαρμοσθεῖ κάθε φορὰ στὴν κάθε εποχὴ καὶ δὲν απέμεινε σ' αυτὸν τίποτα αμετακίνητο, δηλαδὴ τίποτα απὸ «θρησκεία». Ενώ ο μωαμεθανισμός, παρόλο που τὸ Κοράνι είναι μία «άκομψη» παραλλαγὴ του Ευαγγελίου, (όχι βέβαια με τὴν μορφὴ του Ευαγγελίου που ζέρουμε οι Ορθόδοξοι), ωστόσο κράτησε ως σήμερα τὸν οικουμενικὸ χαρακτήρα του. Αυτὸ φαίνεται απὸ τὰ εξωτερικὰ του γνωρίσματα. Ένα πολὺ χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι καὶ το εξής: 'Όταν στὸν

μεθανούς καὶ δὲν τους πολυσυμπαθούν. Κι οι ίδιοι οι ἀράβες παραμόρφωσαν σε πολλὰ σημεία το Κοράνι, όπως γίνεται πάντα απὸ τὴν περιορισμένη αντίληψη τῶν ανθρώπων. Όμως δὲν ἔχασε τὸν χαρακτήρα της θρησκείας, όπως θα τὸν ἔχανε με νεωτερισμοὺς κοσμικούς, αν είχε ο μωαμεθανισμὸς οπαδοὺς καὶ πιστοὺς στὴ Δύση.

Ο Μωάμεθ, ο ιδρυτὴς της νέας θρησκείας στὴν ανατολή, ήτανε ἔνας αγράμματος καμηλιέρης. Στα χρόνια του, η πατρίδα του η Αραβία είχε για θρησκεία ἔνα μάζωμα απὸ ειδωλολατρικὲς δεισιδαιμονίες γύρω απὸ μία μεγάλη μαύρη πέτρα ποὺ τὴ λέγανε Καάβα καὶ που τὴν προσκυνούσαν καὶ τὴν προσκυνούν ακόμα καὶ σήμερα.

Τότε στὴν αραβία κυριαρχούσαν οι ἐμπόροι εβραίοι αλλὰ καὶ χριστιανοὶ υπῆρχαν μέσα στὴν Μέκκα. Ο Μωάμεθ κατάλαβε πῶς η φυλή του βρισκότανε πολὺ κάτω απὸ τὶς δύο αυτὲς θρησκείες, τὴν Εβραϊκή καὶ τὴν Χριστιανική, κι ήθελε να τὴν βοηθήσει, πέρνωντας στοιχεία καὶ από τὶς δύο αυτές θρησκείες.

Μεγάλη ἐντύπωση του εκανε τὴ ζωὴ τῶν Χριστιανῶν, προπάντων στα μοναστήρια. Μην ξεχνάμε ότι ο Μωάμεθ ἔμεινε για ἔνα διάστημα καὶ στὴν Μονή τῆς Αγίας Αικατερίνης στο Σινά. Θαύμαζε τους καλόγερους που ήτανε αφοσιωμένοι στὸν θεό καὶ δὲν φροντίζαν για τὰ μάταια του κόσμου καθὼς επίσης για τὶς νηστείες, τὶς προσευχές, για τὴν φιλοξενία τους καὶ για τὴν αγάπη που είχανε για τους ἄλλους ανθρώπους. Ας μην ξεχνάμε επίσης ότι η γυναίκα του Μωάμεθ ήταν εβραία απὸ πλούσια οικογένεια, η Χατίτζε, η οποία ήταν μορφωμένη σε αντίθεση με τὸν Μωάμεθ. Στη συντροφιά της είχε μορφωμένους ανθρώπους, κι ανάμεσα σ' αυτοὺς ήτανε κι ἔνας σοφὸς αστρολόγος ο Βαρακάς, που είχε βαφτισθεὶ χριστιανὸς κι είχε μεταφράσει στα αραβικὰ αποσπάσματα απὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Σε ἡλικία σαράντα χρονών παρουσιάσθηκε σαν Προφήτης θεόστατος, λέγοντας πῶς ἔβλεπε τὸν Αγγελο Γαβριήλ, που του ἐλεγε τὰ θελήματα του θεού για να τα κηρύξει στὸν κόσμο. Λίγα απὸ αὐτὰ ἔβαλε καὶ τα ἔγραψε στὸ Κοράνι.

Τὸ περισσότερο μέρος απὸ τὸ Κοράνι γράφηκε ὑστερα απὸ τὸ θάνατο του Μωάμεθ, που δὲν ἤξερε ούτε να γράφει ούτε να διαβάζει. Τὸ γράψανε ἀλλοί περισσότερο μορφωμένοι, που ίσως δὲν ήτανε κάν απὸ τὴν αραβικὴ φυλή. Να λοιπόν που η περιβόητη «σύγκρουση τῶν πολιτισμῶν» δημιούργησε κάτι καινούργιο. Ιατί δοι ξέρουμε ότι «παρθενογέννεση» δὲν υπάρχει.

Εικόνες όπως τὶς σπηλινές υπῆρχαν καὶ κατά το παρελθόν